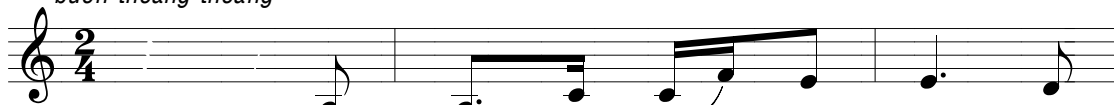

Dòng Đời...

Giang Ân

buồn thoang thoảng

1. Dòng đời thay đổi luân phiên, lòng
2. Phận người nay có chi đâu! một
3. Làm người xin hãy thương nhau, để

người bao nỗi truân chuyên. Mong manh một kiếp con người, sinh ra
 đời lam lũ nường dâu. Bôn ba vì chén cơm đầy, thân hao
 đời voi bót cõn đau. Mai sau được sống sum vầy, ta vui

đời hai bàn tay không. Trở về nơi đã sinh ra, là hạt
 gầy bởi nhiều lo toan. Giặt mình nghe gió đông sang, thật vội
 mừng tay lại trao tay. Hiểu rằng thân xác mong manh, vậy mà

bụi trong chốn phong ba, ta ra đi xa miễn dương thế, ngô
 vàng khi tiếng chuông vang, ta ra đi không lời trần trối, thế
 đời ta mãi đua tranh, ta quên đi ân tình Thiên Chúa, để

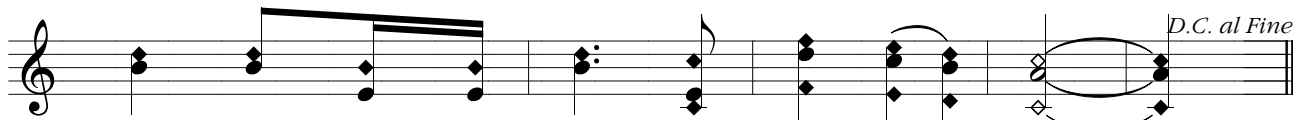
ngàng chiều rơi. **ĐK:**
 trần vậy thôi. Dẫu có tiếc nuối cũng chẳng được
 rồi khổ đau.

gì, lúc ra đi là lúc trở về, một lòng trông

cậy Chúa mà thôi. Chúa, Chúa chính là Dòng Suối yêu

thương, đưa thuyền đời con về Bến An Bình.